Orașul: arhitectură modernă și tradiții rurale

Schița lecției

1. Organizarea administrativ-teritorială în România interbelică
2. Arhitectura în România interbelică
3. Orașul românesc în perioada interbelică

Organizarea administrativ-teritorială în România interbelică

- țara era împărțită în 71 de județe
- existau 180 de localități urbane, dintre care 22 cu rangul de municipiu și 158 cu rangul de comună urbană
- cele mai importante orașe erau București, Chișinău, Cernăuți, Timișoara, Cluj, Iași
- populația majoritară locuia în mediul rural

Arhitectura în România interbelică

- urbanismul și arhitectura modernă interbelică din România au fost susținute de o legislație bine fundamentată teoretic
- stiluri arhitecturale: Art Deco, Bauhaus, neoromânesc
- arhitecți: Ion Mincu, Marcel Iancu, Horia Creangă, Duiliu Marcu, Petre Antonescu, George Matei Cantacuzino, Octav Doicescu

Ion Mincu | sursa: editiadedimineata.ro

Marcel Iancu | sursa: turnulsfatului.ro

Horia Creangă | sursa: wikimedia.org

Duiliu Marcu | sursa: romania-actualitati.ro

Petre Antonescu | sursa: wikipedia.org

George Matei Cantacuzino | sursa: cotidianul.ro

Octav Doicescu | sursa: wikipedia.org

Muzeul Național de Geologie, București (stil neoromânesc) | sursa: geology.ro

Palatul Telefoanelor, București (stil Art Deco) | sursa: arhitectura-1906.ro

Orașul românesc în perioada interbelică

- orașul reprezintă o localitate complexă, cu o structură administrativă autonomă și funcții industriale, comerciale, politice și culturale
- orașul interbelic era unul al contrastelor, unde puteau fi observate tradiția și modernitatea, vechiul și noul
- orașele din România prezentau o mare diversitate de arhitectură, cultură și moduri de viață
    - erau diferențe notabile între Vechiul Regat și teritoriile unite după Primul Război Mondial
    - în orașe precum Cluj, Cernăuți, Timișoara, care făcuseră parte din Imperiul Austro-Ungar, arhitectura, administrația și civilizația urbană purtau amprenta stilului de viață central-european
    - la Chișinău, Imperiul Rus își lăsase amprenta asupra aspectului orașului și asupra culturii elitelor urbane
    - Bucureștiul era un oraș în care zonele centrale au cunoscut o amplă modernizare, în vreme ce la periferie, în mahalale, stilul de viață era încă foarte marcat de tradiții rurale
        - Bucureștiul era numit ”Micul Paris” datorită asemănării arhitecturale cu marele oraș european, modei vestimentare și

expresiilor din limba franceză ce ”condimentau” vorbirea locuitorilor
        - Bucureștiul interbelic era un adevărat oraș european cu o viață culturală intensă și o puternică dezvoltare economică
- un oraș se află la o intersecție de drumuri sau alte căi de transport feroviar, aerian sau naval
- fiecare oraș avea patru zone de funcționalitate: zona centrală, cea a mahalalelor (periferia), zona industrială și zona agricolă
    - zona centrală avea străzi pavate, apă curentă, iluminat public, servicii de salubritate, transport în comun
        - străzile erau aglomerate de automobile, de oameni îmbrăcați elegant, după modelul occidental, de vânzători stradali, iar magazinele se remarcau prin vitrine atrăgătoare și firme luminoase
    - zona periferică (mahalaua) era lipsită de serviciile existente în zona centrală
        - pe străzile nepavate erau întâlnite animale, căruțe și oameni îmbrăcați simplu
        - locuințele erau lipsite de confort, construite din chirpici, unele chiar improvizate
        - viața de aici părea mai degrabă rurală decât urbană
- cele mai reprezentative clădiri din oraș erau primăria, tribunalul, liceul, banca, cinematograful, teatrul, librăria
- modernizarea orașelor a fost influențată de dezvoltarea industriei, a comerțului și a serviciilor